

Στις 11/24 Ιουλίου, το σώμα του Τσοτάκου που είχε ξεκινήσει πριν λίγες μέρες από τα Τρίκαλα συναντήθηκε με τον **Φαληρέα** και τους οπλαρχηγούς **Ηλία Χιονάκο, Ξύδη, Λειχαδιώ τη** μαζί με τον **Παπαδή** **μο** , πρόεδρο της επιτροπής Βογατσικού.

Τα ελληνικά σώματα κατέλυσαν στη θέση Αγ. Γεώργιος βορειανατολικά του Βογατσικού. Τη νύκτα της 12/25 Ιουλίου, τουρκικές δυνάμεις κύκλωσαν τα χωριά Βογατσικό, Λοσνίτσα και Κωσταράζι. Τα ελληνικά σώματα ειδοποιήθηκαν και οδηγήθηκαν σε μια χαράδρα που οδηγεί από το μοναστήρι του Αγ. Νικολάου στη Λόσνιτσα όπου κρύφτηκαν σε μια σπηλιά. Οι αντάρτες κατάφεραν να μείνουν απαρατήρητοι μέσα στη σπηλιά μέχρι το βράδυ της 14/27 Ιουλίου οπότε λόγω της υγρασίας και της δυσοσμίας αναγκάστηκαν να βγουν και χωρισμένοι σε δύο ομάδες, κατευθύνθηκαν προς τη χαράδρα Καλογερικό. Το απόγευμα της 15/28 Ιουλίου, οι αρχηγοί των σωμάτων ειδοποιήθηκαν από τις επιτροπές Βογατσικού και Λοσνίτσας ότι ο τουρκικός στρατός αποχωρεί. Οι τουρκικές δυνάμεις προσποιήθηκαν αποχώρηση ενώ στην πραγματικότητα άλλαξαν κατεύθυνση και δοκίμασαν να κυκλώσουν τις ελληνικές δυνάμεις.

Τελικά στις 16/29 Ιουλίου οι τουρκικές δυνάμεις άρχισαν την επίθεση. Οι Έλληνες αντάρτες δοκίμασαν έξοδο, αλλά οι πολυάριθμες τουρκικές και καλά τοποθετημένες δυνάμεις σκοτώνουν και τραυματίζουν πολλούς. Ο **Ζάκας** τραυματίζεται αρχικά ελαφριά, αργότερα όμως βαριά πέφτοντας από ένα ψηλό βράχο, τελικά μαζί με τον οπλαρχηγό **Λειχαδιώ τη** κατάφερε να διαφύγει. Ο **Γέρμας** ο οποίος βρέθηκε ακριβώς στο κέντρο της χαράδρας δέχθηκε καταιγιστικά πυρά και σκοτώθηκε.

Ο Γέρμας είχε δώσει εντολή στο **Μαντούβαλο** με 12 άντρες να κατευθυνθεί προς το Λέχοβο, αλλά αιφνιδιασθηκε από τους Τούρκους οι οποίοι σκότωσαν τους οπλαρχηγούς **Γεωργαλή, Οικονομάκο** . Η μάχη γενικεύτηκε και οι Μαντούβαλος και Ρογκάκος παίρνουν εντολή από τον Γέρμα να κάψουν όλο το αρχείο και όλες τις σημειώσεις που αφορούν το συντονισμό των ελληνικών ενεργειών στην περιφέρεια. Στη συνέχεια οι δύο οπλαρχηγοί κατευθύνθηκαν προς τη θέση του Γέρμα για βοήθειά του, ο **Ρογκάκος** όμως δέχθηκε τουρκικές σφαίρες και έπεσε νεκρός. Στη συνέχεια ο Μαντούβαλος πήρε στο

Η καταστροφή των σωμάτων Τσοτάκου και Φαληρέα (16/29 Ιουλίου 1907)

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator
Σάββατο, 08 Νοέμβριος 2008 19:20 -

ώμο του το Γέρμα, ο οποίος ήταν βαριά τραυματισμένος και προσπάθησε να ενωθεί με τους υπόλοιπους αντάρτες. Ο Γέρμας όμως δέχθηκε και άλλη σφαίρα και ο Μαντούβαλος τραυματίστηκε, τελικά αναγκάστηκε να αφήσει τον αρχηγό του μισοπεθαμένο. Ο Μαντούβαλος στο τέλος της μάχης στην οποία έχασαν τη ζωή τους 46 αντάρτες, μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο της Λείψιστας και στη συνέχεια σ' αυτά της Κοζάνης και του Μοναστηρίου απ' όπου κατάφερε να δραπετεύσει για να φθάσει τελικά στη Θεσσαλονίκη.

Υπολείμματα του σώματος συγκρούστηκαν αργότερα με τουρκικές δυνάμεις στη Χρούπιστα, Καστοριά, Βλάστη και Κλεισούρα και αποδεκατίστηκαν.

Στις 12/25 Ιουλίου έφθασε στην περιοχή Μοριχόβου το σώμα του **Εμμανουήλ Κατσίγαρη**. Την ίδια μέρα το σώμα του

Βρόντα

αιφνιδιάστηκε από τουρκικό απόσπασμα στην Πόλτιτσα αλλά κατάφερε να διαφύγει.

Το τελευταίο δεκαήμερο του Ιουλίου, ισχυρές τουρκικές δυνάμεις καταδιώκουν τα ενωμένα σώματα των **Παπαβιέρου, Βρόντα, Κατσίγαρη**. Τα σώματα αναγκάζονται να κρύβονται και να υποχωρούν συνεχώς.

Στις 19 Σεπτεμβρίου / 2 Οκτωβρίου ο βοεβόδας **Τζόλε** μαζί με πολλούς χωρικούς επιτέθηκε εναντίον της Νεγκοβάνης. Οι περισσότεροι κάτοικοι βρίσκονταν στην αγορά της Φλώρινας. Οι λίγοι που είχαν απομείνει προέβαλλαν σθεναρή αντίσταση και κατάφεραν να τους απωθήσουν. Πρόλαβαν όμως να κάψουν 23 σπίτια, 33 αχυρώνες και να σκοτώσουν 14 άτομα.

Στις 22 Σεπτεμβρίου / 5 Οκτωβρίου, τα ενωμένα σώματα των **Γύπαρη, Στέφου** με 15 άντρες οργάνωσαν επίθεση εναντίον του χωριού Σμάρδεσι. Στο χωριό βρίσκονταν Βούλγαροι κομιτατζήδες οι οποίοι υποδέχθηκαν τους Έλληνες αντάρτες με πυρά. Η μάχη κράτησε όλη την ημέρα και έληξε χωρίς νικητή. Μετά τη μάχη ο Στέφος κατευθύνθηκε προς το Μορίχοβο ενώ ο Γύπαρης παρέμεινε στα Κορέστια.

Στις 6/19 Οκτωβρίου, τα ενωμένα σώματα των **Κατσίγαρη, Παπαβιέρου** σχεδίασαν να επιτεθούν εναντίον του χωριού Παπαδιά του οποίου οι καταγγέλλουν στις τουρκικές αρχές κάθε εμφάνιση Ελλήνων ανταρτών. Στις 8/21 Οκτωβρίου έξω από το χωριό Σόβιτς

συνάντησαν χωρικούς τους οποίους και συνέλαβαν. Από την ανάκρισή τους κατάλαβαν ότι είναι εξαρχικοί προεστοί του χωριού και σκοτώνουν εννέα από αυτούς. Στη συνέχεια κατευθύνθηκαν προς την Παπαδιά όπου εισέβαλαν αφού πρώτα άφησαν τμήματα στην έξοδο του χωριού. Τελικά έκαψαν 12 σπίτια και προκάλεσαν σοβαρές απώλειες στους κομιτατζήδες που βρίσκονταν κρυμμένοι μέσα στο χωριό αφού όμως συνάντησαν σοβαρή αντίσταση από τους ενόπλιους κατοίκους του χωριού και τους κομιτατζήδες.

Στις 8/21 Οκτωβρίου, οι βοεβόδες **Άτσεφ, Τράικο, Τζόλε, Λεόντεφ** επικεφαλής 200 περίπου κομιτατζήδων εισέβαλαν στο Ράκοβο. Πολλοί κάτοικοι του χωριού ήταν στην εμποροπανήγυρη του Μοναστηρίου. Οι κομιτατζήδες έκαψαν 88 από τα 100 σπίτια του χωριού.

Στα μέσα με τέλη Οκτωβρίου, το Μακεδονικό Κομιτάτο, μετά τις τελευταίες αποτυχίες των Ελλήνων αξιωματικών και τις επιτυχίες των κομιτατζήδων αποφασίζει να καλέσει τους **Μακρή, Καραβίτη, Βολάνη** προκειμένου να επανδρώσουν νέα σώματα και να φύγουν για Μακεδονία. Πρώτος αναχωρεί ο Καραβίτης στα τέλη Οκτωβρίου, το σώμα του αποτελείται από τους:

1. Ιωάννης Καραβίτης (αρχηγός)
2. Εμμανουήλ Κοπάσης (ομαδάρχης)
3. Μιχαήλ Σεϊμένης (ομαδάρχης)
4. Μαρ. Κουργέλης
5. Σαράντης Μουστάκας
6. Γ. Ανουσάκης
7. Ευστράτιος Πολυκανδριτής
8. Ιωάννης Λουκάς
9. Ελευθέριος Μπιλαλάκης
10. Δημήτριος Βακάκης
11. Ν. Τιμπάκης
12. Βαρδής Ξυλινάκης
13. Εμμανουήλ Πενταράκης
14. Αντ. Δελάκης
15. Χαρίτος Αλιγιζάκης
16. Εμμανουήλ Βονταράκης

Ο Καραβίτης είχε υπόψη του να πάρει και καμιά δεκαριά άντρες από το σώμα του Φλάμπουρα που βρίσκονταν σκορπισμένοι στα βουνά του Περιστερίου. Μέσω Χαλκίδας και Βόλου περνούν τα ελληνοτουρκικά σύνορα στις 1/14 Νοεμβρίου.

Στις 29 Οκτωβρίου / 11 Νοεμβρίου, συμμορία κομιτατζήδων αποτελούμενο από 150 άνδρες και με επικεφαλής τον **Γιοβάν** κατέστρεψαν τα ελληνικά χωριά Τσέγγελ και Πόλακ.

Στις 3/16 Νοεμβρίου, ο διευθυντής των ελληνικών σχολείων Μοναστηρίου δολοφονήθηκε από ρουμανίζοντες.

Στις αρχές Νοεμβρίου ο **Βάρδας** επέστρεψε στην Αθήνα. Στις 6/19 Νοεμβρίου, όπως επέστρεφε, συνάντησε στη Σέλιτσα τον **Καραβίτη** με τους άντρες του που κατευθύνονταν προς την περιφέρεια Μοναστηρίου.

Στις 12/25 Νοεμβρίου, τουρκικές δυνάμεις αιχμαλωτίζουν ολόκληρο το σώμα του **Σούλιου**.

Στα τέλη Νοεμβρίου ο **Παπαβιέρος** επιστρέφει με το σώμα του στην Ελλάδα.

Την εποχή αυτή βρίσκονταν στην περιοχή Μοναστηρίου οι οπλαρχηγοί **Στ. Κλειδής, Παν. Γερογιάννης, Π. Ρακοβίτης, Καμηλάκης, Μωραΐτης** τους οποίους κάλεσε ο Καραβίτης και τους ανέθεσε τις περιοχές: στον Παν. Γερογιάννη το Ράκοβο, Οφίρινα, Δράγος, στον Καμηλάκη την Μπίτουσα και Κλαμπουτσιτσα, στον Μωραΐτη τη Σφέτκα Πέτκα και την Νεγκοτσάνη, στον Κλειδή την Γκραδέσνιτσα, Βελουσίνα, Κάνινο και Ολέβεν, ενώ κρατάει μαζί του στο Μπούκοβο τον Παύλο Ρακοβίτη.

Στις 20 Δεκεμβρίου / 2 Ιανουαρίου, δολοφονήθηκαν στο Κωστενέτσι οι Έλληνες πρόκριτοι **Αναστάσιος Αγγέλου** από τη Λαμπανίτσα και **Αντ. Τερεζίφσκη** από το Κωστενέτσι.

Στις 20 Δεκεμβρίου / 6 Ιανουαρίου δολοφονήθηκαν στο Δράγος από τον κομιτατζή **Δήμκο** πολλοί Έλληνες κάτοικοι, μεταξύ των οποίων οι πρόκριτοι **Δήμος Νικολάου, Τόλης Μποζίν, Λάζαρος Νεδάν, Γ. Ναούμ**

Η καταστροφή των σωμάτων Τσοτάκου και Φαληρέα (16/29 Ιουλίου 1907)

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator
Σάββατο, 08 Νοέμβριος 2008 19:20 -

. Μετά από λίγες μέρες οι

Καραβίτης, Παύλος Ρακοβίτης

πήγαν στο χωριό αποφασισμένοι να εκδικηθούν το θάνατο των πατριαρχικών. Πράγματι ανακάλυψαν ότι οκτώ οικογένειες του χωριού υπέθαλπαν τον κομιτατζή και έκαψαν τα σπίτια τους.

Στις 31 Δεκεμβρίου / 13 Ιανουαρίου, ο **Εμμ. Νικολούδης** μαζί με τον **Στόικο** κατέστρεψαν συμμορία κομιτατζήδων στην Πόλιτιτσα.